

Α

Α

Двѣжѣ, жешн. παρτ. двѣзѣхъ. (καὶ διὰ ἄορ. двѣгнѣхъ. μελ. двѣгнѣ, еши. κινῶ, σαλεύω, σκύλλω.)

Двѣжѣ, жиши(по). ἄορ. подвѣгѣхъ. = τῷ προηγουμ. двѣжѣ. Σπαθ. καὶ μεσ. двѣжѣса, жешнса (καὶ-жишиса). κινουμαι, σαλεύομαι, σκύλλομαι. ὁ μελ. подвѣжѣса καὶ подвѣгнѣса.

Двоѣ, ѣхъ. οὐδ. δύο (ἰσοδυναμεῖ με τὸ κοιν. дуари).

Двоеслѣвѣ, а. ἄρσ. (ἐπιθ. Γρηγορίου τοῦ διαλόγου) διάλογος. ἀλλὰ διάλογος = бесѣдовникъ, καὶ ὅρα τὴν λέξ. Двоеслѣвѣ δέ = δίλογος. οὐ καλῶς ἄρα μεταφράσθη ἡ Ἑλληνικὴ λέξις διάλογος, διὰ τοῦ двоеслѣвѣ, καὶ ὅρα περὶ αὐτῆς ἐν τῷ α. τόμῳ τοῦ περὶ συγγενείας τῶν δύο γλωσσῶν τοῦ Οἰκονόμου, σελδ. 280).

Двѣница, ѡ. θηλ. дуās.

Двѣрѣ, а. ἄρσ. αὐλή, ἔπαυλις.

Двоазычникъ, а. ἄρσ. = двоазычный.

Двоазычный, аа, οε. ἐπιθ. δι-γλωσσος.

Двѣ, двою. θηλ. (αἰ) δύο.

Двѣстѣ, двою стѣ. (καὶ διὰ τὰ τρία γένη). διακόσιοι, σια, σια. (καὶ двѣсти. μόνον ἄρσ. καὶ θηλ.)

Девѣльи, аа, οε. ἐπιθ. παχύς, παχυλός, παχυμερής. (τὸ συντετμημ. ἀναβιβάζει τὸν τόνον девѣль. 214).

Девѣльстѣ, а. οὐδ. πάχος, παχύτης (196. ὄχλος).

Дѣбрь, н. θηλ. φάραγξ. Σ-ѣгненнаа. (εὐαγ. Α. 12). ἡ γέεννα τοῦ πυρός.

Деватины, нз. θηλ. (πληθ). τὰ ἔννατα.

Дѣвать, ѣ. ἐννέα.

Дѣва, ѡ. θηλ. πίθος. Σ οὔτλα дѣва. тетρημένος πίθος.

Дѣмонскій, аа, οε. ἐπιθ. = бесѣвскій.

Дѣмьонъ, а. ἄρσ. (ἐλλ.) = бесѣз.

Денарій = денарій.

Дѣнница, ѡ. θηλ. ἐωσφόρος. 2) ἐκκλησιας. ὁ πρῶτος τῶν δαιμόνων (καὶ τότε ἐστὶν ἄρσ.)

Дѣнь, днѣ. ἄρσ. ἡμέρα. Σ дѣнь ѿ днѣ. ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Σ днѣмъ. ἡμέρας, μεθ' ἡμέραν (τὴν ἡμέραν δηλ. καὶ οὐχὶ τὴν νύ-